

ครูนักประพันธ์ "อุดร บวรสุวรรณ"

นำเสนอเมื่อ : 17 ต.ค. 2552

ที่มาของการเขียนวันนี้สืบเนื่องมาจากการหยิบหนังสือรายสัปดาห์บางกอกขึ้นมาเปิดดูเล่นๆ แต่ไปสะดุดกับนิยายเรื่องหนึ่ง "ลูกชวาน" ครับ เขียนโดย ปรารค์ บางกอก ที่สะดุดก็คือนิยายเรื่องนี้ได้เคยตีพิมพ์ไปแล้วเมื่อยี่สิบกว่าปีก่อน นั่นเอง "บางกอก" น่ากลับมาลองให้อ่านใหม่เป็นตอนๆ ก็เลยอ่านดู แล้วสะดุดสำนวนครับ ไปเหมือนกับครูท่านหนึ่งที่ผมรู้จักและเคยร่วมงานสอนกันมาชั่วระยะเวลาหนึ่งที่โรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัดสงขลา(ปัจจุบันยุบไปแล้ว)

ครูท่านนั้นก็คือ "ครูอุดร บวรสุวรรณ" นักเขียนเรื่องสั้น เคยอ่านผลงานท่านไม่มากนัก แต่แอบชมชอบในลีลา สำนวนการเขียนของท่าน "เกิดเป็นครู" ก็เป็นผลงานการเขียนของท่าน ครูอุดร บวรสุวรรณ ถ้าจำไม่ผิดท่านสอนวิชาวิทยาศาสตร์ ที่โรงเรียนกลับเพชรศึกษา อัยยาศัยดีมาก คุยสนุก ท่านมักจะเปรียบเทียบสิ่งต่างๆกับอีกสิ่งหนึ่งอย่างน่าขำ น่าฟัง เสือของท่านไม่เคยปล่อยขायไวนอกกางเกง เป็นแบบอย่างที่ดีเสมอ ท่านเคยแนะนำ การปฏิบัติตนในการเป็นครู งานเขียนของครูอุดร มักจะสอดแทรกคติเตือนใจไว้มากมาย ก็เลยขบขันใจว่า "ปรารค์ บางกอก" เป็นอะไรกับ ครูอุดร บวรสุวรรณ สำนวนจึงละม้ายคล้ายกันนัก

ใครรู้ช่วยบอกที่...ยังไงก็ตามก็อยากเชิญชวนให้ อ่าน "เกิดเป็นครู" ดูครับ โดยเฉพาะเราที่เกิดเป็นครู